

Sygn. akt **III AUa 2119/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marta Sawińska

Sędziowie: SSA Dorota Goss-Kokot (spr)

SSA Iwona Niewiadowska-Patzer

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Majchrzak

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2016 r. w Poznaniu

sprawy **M. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji M. B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 15 czerwca 2015 r. sygn. akt VIII U 2407/14

oddala apelację.

SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Marta Sawińska	SSA Dorota Goss-Kokot
-------------------------------	--------------------	-----------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 marca 2014r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. 2013 poz. 170) odmówił M. B. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Odwołanie od tej decyzji złożyła M. B., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu wskazała, iż uzasadnienie decyzji nie wymienia podstaw faktycznych na jakich oparł się organ rentowy oraz nie wyjaśnia podstawy prawnej. Podniosła, że organ rentowy błędnie przyjął, iż warunkiem uzyskania świadczenia przedemerytalnego jest nieprzerwane pobieranie zasiłku dla bezrobotnych przez 6 miesięcy.

Wyrokiem z dnia 15 czerwca 2015r. Sąd Okręgowy w Poznaniu, VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych (sygn. akt: VIII U 2407/14) oddalił odwołanie M. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 31 marca 2014r., znak: (...) (...).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca M. B. ur. (...), posiada łącznie 34 lata, 6 miesięcy i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W okresie od 3 września 1996r. do 26 marca 2012r. M. B. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w (...) w S. na stanowisku wypiekacza wafli. Rozwiązanie stosunku pracy z odwołującą nastąpiło w drodze wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę na podstawie art. 53 § 1 pkt 1a k.p. Po rozwiązaniu stosunku pracy z (...) odwołująca pobierała świadczenie rehabilitacyjne do 20 października 2012r. W okresie od 30 października 2012r. do 31 stycznia 2013r. M. B. pobierała zasiłek dla bezrobotnych.

Od dnia 1 lutego 2013r. do 10 sierpnia 2013r. odwołująca pracowała w firmie (...) w S. w wymiarze ¼ etatu za wynagrodzeniem 400 zł miesięcznie. Rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło 1 sierpnia 2013r. z przyczyn ekonomicznych – likwidacja etatu.

W okresie od 12 sierpnia 2013r. do 31 stycznia 2013r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych.

W dniu 13 lutego 2014r. (...)Urząd Pracy w C. wystawił odwołującej zaświadczenie potwierdzające ww. okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych. W okresach tych odwołująca nie odmówiła bez nieuzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Na podstawie powyżej przedstawionego stanu faktycznego, Sąd I instancji wydał powyższy wyrok.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. 2013 poz. 170) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008r., nr 69, poz. 415 ze zm.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

W myśl art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w art. 2 ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Na mocy art. 71 ust. 1 pkt. 2 lit a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 674 ze zm.) prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy od dnia zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy, z zastrzeżeniem art. 75, jeżeli w okresie 18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni był zatrudniony i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy, z zastrzeżeniem art. 104a-105; w okresie tym nie uwzględnia się okresów urlopów bezpłatnych trwających łącznie dłużej niż 30 dni.

Minimalne wynagrodzenie za pracę zostało ustalone na 2013 rok w wysokości 1.600 zł, rozporządzenie Rady Ministrów z 14 września 2012r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013r. (Dz. U. z 2012, poz. 1026), obowiązujące od 1 stycznia 2013r.

Sąd I instancji wskazał, że odwołująca M. B. ur. (...) wiek (...) lat ukończyła w dniu (...) Posiada łącznie 34 lata, 6 miesięcy i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Wypełnia zatem wymóg posiadania 30 letniego stażu emerytalnego.

Pracowała w (...) w S. przez okres co najmniej 6 miesięcy. Rozwiązanie tego stosunku pracy z odwołującą nastąpiło w drodze wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę na podstawie art. 53 § 1 pkt 1a k.p. czyli z powodu niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby trwającej dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące. Odwołująca w okresach od 30 października 2012r. do 31 stycznia 2013r. oraz od 12 sierpnia 2013r. do 31 stycznia 2013r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Pracując w międzyczasie w okresie od 1 lutego 2013r. do 10 sierpnia 2013r. w wymiarze ¼ etatu za wynagrodzeniem 400 zł miesięcznie.

Sąd Okręgowy uznał, że w odniesieniu do zatrudnienia w (...) odwołująca nie nabyła prawa do świadczenia przedemerytalnego. Po pierwsze rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn leżących po stronie pracodawcy, albowiem jego przyczyną była niezdolność odwołującej do pracy wskutek choroby. Ponadto w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych uzależniono prawo do świadczenia przedemerytalnego od ukończenia do dnia rozwiązania stosunku pracy co najmniej 55 lat w przypadku kobiet. Natomiast rozwiązanie stosunku pracy z (...) nastąpiło w dniu 26 marca 2012r., a odwołująca wiek (...) lat skończyła w dniu (...)

W ocenie Sądu Okręgowego odwołująca nie nabyła też prawa z tytułu zatrudnienia w okresie od 1 lutego 2013r. do 10 sierpnia 2013r. w firmie (...) w S., ponieważ pracowała w wymiarze ¼ etatu za wynagrodzeniem 400 zł miesięcznie. A świadczenie przedemerytalne przysługuje osobom uprawnionym do pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o których mowa w ustawie o promocji zatrudnienia. Natomiast w myśl art. 71 ust. 1 pkt. 2 lit a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 674 ze zm.) prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu, jeżeli w okresie 18 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni był zatrudniony i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę. Sąd I instancji podniósł, że odwołująca pracowała za wynagrodzeniem 400 zł, zaś minimalne wynagrodzenie za 2013r. wynosiło 1.600 zł. Po zakończeniu odwołująca pobierała zasiłek, ale z tytułu zatrudnienia u poprzedniego pracodawcy - (...). Art. 2 ust. 3 in primo ustawy o świadczeniach przedemerytalnych wyraźnie wskazuje, iż warunek pobierania zasiłku dla bezrobotnych, a więc też osiągnięcia minimalnego wynagrodzenia, musi spełnić osoba określona w art. 2 ust. 1. Oznacza to, że spełnienie wszystkich przesłanek w tym pobierania zasiłku, winno wynikać z jednego stosunku, w wypadku odwołującej stosunku pracy. Wskazano, że sytuacja ubezpieczonych winna być rozpatrywana osobno w kontekście uprawnień nabytych u każdego z pracodawców. Niedopuszczalne jest nabywanie świadczenia przedemerytalnego w oparciu o wymogi spełnione łącznie u różnych pracodawców. W ocenie tego Sądu taki sposób rozumienia przepisów ustawy o świadczeniach przedemerytalnych doprowadziłby do obejścia poszczególnych przesłanek od których uzależnione jest uzyskanie prawa, jak choćby wymóg osiągnięcia wieku 55 lat, którego odwołująca nie spełniała w chwili rozwiązania stosunku pracy z (...), dlatego też nie przysługuje jej uprawnienie również z tego tytułu pomimo, iż likwidacja miejsca pracy nastąpiła z przyczyn ekonomicznych.

Strona odwołująca podnosiła, iż organ rentowy błędnie uzależnił prawo do uzyskania świadczenia przedemerytalnego od nieprzerwanego pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez 6 miesięcy. Sąd Okręgowy podzielił stanowisko odwołującej, które wynika z treści art. 73 ust 5 ustawy o promocji zatrudnienia, który nakazuje skracać czas pobierania zasiłku dla bezrobotnych którzy utracili status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni. Niezależnie od powyższego Sąd I instancji podniósł, że odwołująca, nie nabyła prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Apelację od powyższego wyroku wniosła odwołująca M. B., zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi odwołująca zarzuciła:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegający na ustaleniu, że:

- rozwiązanie umowy o pracę z (...) w S. nastąpiło 1 sierpnia 2013r., podczas gdy nastąpiło z dniem 10 sierpnia 2013r.,
- odwołująca w okresie od 12 sierpnia 2013r. do 31 stycznia 2013r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych, podczas gdy pobierała go również na dzień złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne w dniu 13 lutego 2014r.,

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013r., poz. 170) poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że art. 2 ust. 3 in primo ww. ustawy wyraźnie wskazuje, iż warunek pobierania zasiłku dla bezrobotnych, a więc też osiągnięcia minimalnego wynagrodzenia, musi spełniać osoba określona w art. 2 ust. 1, co oznacza, że spełnienie wszystkich przesłanek, w tym pobierania zasiłku, winno wynikać z jednego stosunku, podczas gdy warunek taki z ww. przepisów nie wynika, a art. 2 ust. 3 i ust. 1 pkt 2 ww. ustawy należy interpretować w ten sposób, że przesłanki warunkujące przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego nie muszą być spełnione w tej kolejności, że najpierw przesłanki z ust. 1, a następnie z ust. 3, ale muszą być one spełnione kumulatywnie na dzień złożenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego, w konsekwencji ustalenie prawa do zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 2 ust. 3 cyt. ustawy nie musi następować w związku z ustaniem stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy,

2. naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych polegające na jego niezastosowaniu w niniejszej sprawie, a w konsekwencji oddaleniu odwołania odwołującej.

Mając na uwadze powyższe, odwołująca wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku oraz zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., wydanej dnia 31 marca 2014r. poprzez orzeczenie o przysługiwaniu odwołującej prawa do świadczenia przedemerytalnego od dnia założenia wniosku, tj. od 13 lutego 2013r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty,
2. zasądzenie od organu na rzecz odwołującej kosztów procesu przed Sądem I instancji i w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonej okazała się nieuzasadniona.

Na wstępie należy zaznaczyć, że Sąd pierwszej instancji poczynił zasadniczo prawidłowe ustalenia faktyczne, znajdujące oparcie w materiale dowodowym zebranym w sprawie. Ustalenia te oraz ich prawną ocenę, Sąd Apelacyjny w pełni podziela i przyjmuje za własne, czyniąc integralną częścią swojego stanowiska. Wobec powyższego nie ma konieczności ponownego szczegółowego przytaczania tych ustaleń (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2001 roku, V CKN 348/00). Autorka środka odwoławczego podniosła zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który miałby mieć wpływ na jego treść. Jego analiza, dokonana w kontekście pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, doprowadziła istotnie do wniosku, że Sąd Okręgowy błędnie przyjął, że rozwiązanie umowy o pracę z odwołującą przez (...) w S. nastąpiło 1 sierpnia 2013r., gdy w rzeczywistości nastąpiło z dniem 10 sierpnia 2013r. Jakkolwiek apelacja ta nie mogła ostatecznie odnieść zamierzonego skutku, albowiem przedmiotowe naruszenie, nie miało wpływu na treść wyroku, z przyczyn poniżej wskazanych.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą do ubiegania się przez odwołującą o prawo do świadczenia przedemerytalnego jest art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych,

zgodnie z którym prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U Nr 99, poz. 1001), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat – kobieta oraz 60 lat – mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, za przyczyny dotyczące zakładu pracy przyjmuje się:

- rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. - Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,
- rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,
- wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,
- rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Art. 2 ust. 3 cytowanej ustawy stanowi z kolei, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6- miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Ubezpieczona spełniła określone w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (obecnie tekst jednolity: Dz.U. z 2013r. poz. 170) warunki przysługiwania prawa do świadczenia przedemerytalnego z wyjątkiem warunku, co do którego ogniskuje się spór w niniejszej sprawie. Chodzi o rozstrzygnięcie, czy ubezpieczona spełniła wszystkie obligatoryjne przesłanki wynikające z powyższych przepisów, w sytuacji gdy rozwiązanie stosunku pracy z odwołującą przez (...) w S. (ubezpieczona była zatrudniona w tej firmie od 3 września 1996r. do 26 marca 2012r.) nastąpiło w drodze wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę na podstawie art. 53 § 1 pkt 1a k.p., a z kolei rozwiązanie stosunku pracy z odwołującą przez (...) w S. (ubezpieczona była zatrudniona w tej firmie od dnia 1 lutego 2013r. do dnia 10 sierpnia 2013r.) nastąpiło z przyczyn ekonomicznych pracodawcy – likwidacja stanowiska pracy.

W wywiedzionym środku zaskarżenia apelująca zupełnie pomija fakt, iż świadczenie przedemerytalne przysługuje osobom dotkniętym likwidacją lub upadłością zakładu pracy, likwidacją stanowiska pracy lub niewypłacalnością pracodawcy oraz tracącym prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego o wieloletnim stażu i wieku zbliżonym do emerytalnego. Wskazane w ustawie warunki dotyczące wieku stażu ubezpieczeniowego, sposobu rozwiązania stosunku pracy, jak i warunki dotyczące okresu pobierania zasiłku z tytułu pozostawania bez pracy muszą być spełnione łącznie. Wynika to jednoznacznie z treści art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach

przedemerytalnych, który w sposób kategoryczny stanowi o tym, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1.

W ocenie Sądu Apelacyjnego treść omawianego uregulowania jest jasna i językowe reguły wykładni tego przepisu prowadzą do wniosku, że pierwsza grupa przesłanek koniecznych do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego (oznaczona w treści art. 2 ust.1 ustawy) sprowadza się do sytuacji oznaczającej utratę zatrudnienia z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Druga grupa przesłanek łączy się ze statusem osoby bezrobotnej (art. 2 ust. 3 cyt. ustawy), przy czym dla uzyskania prawa do tego świadczenia obligatoryjne jest spełnienie przesłanek z obu grup – art. 2 ust. 3 zd. 1 cyt. ustawy. Powołać się w tym miejscu należy także na utrwalone stanowisko judykatury, zgodnie z którym świadczenie przedemerytalne jest świadczeniem o charakterze wyjątkowym, przysługującym ubezpieczonym o długim stażu ubezpieczeniowym, którzy z przyczyn od siebie niezależnych utracili źródło dochodu, a ze względu na wiek nie mogą jeszcze uzyskać prawa do emerytury. Zatem przesłanki do przyznania świadczenia winny być interpretowane ściśle, a dla uzyskania prawa do świadczenia konieczne jest łączne spełnienie wszystkich warunków wymienionych w ustawie z 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 1 czerwca 2015r., III AUa 286/14). Biorąc pod uwagę powyższe, niewątpliwie jest, że wykładnia przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych przedstawiona przez odwołującą w apelacji abstrahuje od intencji ustawodawcy i celu przepisów ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Przesądzając bowiem w niniejszej sprawie była podstawa rozwiązania stosunku pracy z odwołującą przez firmę (...) w S., które nastąpiło w trybie art. 53 § 1 pkt 1a k.p., czyli z powodu niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby trwającej dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące.

Bezsporne jest zatem, że przyczyna rozwiązania stosunku pracy leżała po stronie odwołującej i związana była z niemożnością kontynuowania przez nią zatrudnienia ze względów zdrowotnych. Powyższe wskazuje, że stosunek pracy w omawianej firmie nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, wobec powyższego brak podstaw do przyznania M. B. prawa do świadczenia przedemerytalnego, pomimo spełnienia przez nią pozostałych przesłanek wymaganych do jego przyznania.

Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonej jako niezasadną.

SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Marta Sawińska	SSA Dorota Goss-Kokot
-------------------------------	--------------------	-----------------------